

pius et absolutus. **A**ddit argumentum quia deus hoc esse sibi nomen proprium respondit moysi dicens: dices inquit / qui est / misit me ad vos. **A**ffirmat uti sile de conceptu bonitatis sicut in lege noua rudit xps solus deus bonus est; flecti vident in hac sententiam Aug⁹. pluries / notatim / in suo octauo de trinitate / ubi in bonum absolutum docet ferri. et sequat eius Bonauentura in suo itinerario sexto. **S**ed ecce nescio quomodo pacto dum practica dare pfectus sum mysticam theologiam: relabor rursus ad speculatiuam: sed non superuacue. **E**st quippe tibi necessarium / o anima que in deum ferre quis te per anagogicos excessus / vt auerterediscas te. per innatam vim abstractiuam a fantasmatibus: sicut abstractiuam virtus inferior in brutis ex sepebus sensarum elicit insensatas. **S**ciueris quoque imperfectiones discernere a perfectionibus: vt tandem pure aliquid perfectum tibi resplendet in essentia et bonitate. **L**oquamur tamen minus eruditus in methaphisica seu theologia: et dicamus. si possumus / quo pacto quoque obseruationis studio poterit se spiritus a fantasmatibus auertere dum anagogicos aut supplementales querit excessus? **E**t fortassis hoc poterit fieri si in omni cognitione et meditatione sua de deo. nequaquam sistat homo in cognitione: sed aspirat per vim affectiuam / quasi cordis ore inhiante in sua potentiam / et in suam sapientiam / in suam bonitatem / saporadam / et gustandam / tanquam eius / qui totus est terribilis in consiliis super filios hominum / per maiestatem potentie diuinitatis / iudicantisque / totus magnus et mirabilis in sapientia cuius non est numerus / totus denique suauis. totus desiderabilis. totus amabilis valde / in bonitate et torrente voluptatibus sue. **O**curret tibi sic nitenti / sic intento plurius in turba fantasmatum: credo equidem irruent impotente fantasmata et irruent in utrosque oculos tuos interiores. **T**u pro fortiter abijce seorsum ea quantum potes manu meditationis. et velut excusso capite spiritus libere euadere labora: aut tu quasi dissimulatis eis spreteis vt perge quo pergis: et per medium aegmen illud impetum / alacer eripe. **S**itis te spiritualis extimulet: vt quemadmodum desiderat ceruus vndique canum moribus patens et supercalescens ad gelidos tutosque fontes aquarum: sic tu labora contra impedimenta fantasmatum. vt possis et tu dicere / rore sancti spiritus calefactus / desiderat anima mea ad te deus

Situit anima mea ad deum fontem viuum / quem veni ad et apparebo ante faciem dei. **S**cito autem quomodo nisi te prius expurgauerit timoris lima / per in regerrimam et non fictam penitentiam / nisi mens insuper eliminata peccati scoria. clara refulerit per reformationem in nouitate spiritus sancti in duos actus hierarchicos primos qui sunt purgare et illuminare: vanum proorsus erit tibi antelucem surgere. ad hoc perfectionis culmen. **S**urgite proinde postquam fuerit manducatis panem doloris in timore sancti sine quo iustificari nemo potest ante deum. **I**mpube audes irruere in osculum oris / si nec pedibus cum lacrimis / nec manibus cum gratiarum actione prius illud dare curaueris. **A**tuero dum eorum pervenerit bene conscientia mens. tunc dabit nec gaudia neque aliud omnino vel seruile vel mercenarium anxia recogit. neque preterea de deo quicquam negociosum durum / asperum / vel turbulentum penset: sicut de iudice retributore vel inflicto vindicte. **S**ed hoc vnicum venerit mentem / quod totus desiderabilis est / suavis et mitis / totus amari etiam si occiderit dignissimus. dum solum ira placuit amoris negocium. **I**n uola tunc ad amplexus sponsi. strige peccatus illud diuinum totum amicitie purissimum brachium. fuge oscula castissima pacis erupantis omnem sensum: vt et dicere subinde possis gratulabundam et amorosam devotione dilectus meus mihi et ego illi etc.

Finis.

Tractatus venerabilis magistri Johis de Berso de elucidatione scholastica mystice theologie sub duo et decim considerationibus traditus.

Uobis datum est nosse mysterium regni celorum. dicebat ihesus discipulis suis. **P**ropter quod et in alio loco exultavit in spiritu dicens. **C**onfiteor tibi pater rex celi et terre quod abscondisti hec a sapientibus et reuelasti ea puulis. **H**ec mysteria sunt que loquebat apostolus perfectis / et in quibus excedebat deo. quia tradidit ex reuelatione sua diuina dionysius in de mystica theologia. et de diuinis nominibus presertim ea. **V**bi vocas hanc sapientiam irrationali stultam et amentem. **Q**ua super sapientia dudum opuscula duo scripsimus. **S**cripserunt et alij notatim Hugo de balma in tractatu de triplici via in deum ubi de terminat finaliter et ex intentione quod ab ex

Creius

mentis lectus in deum per amorem
aliquid iura vel committit cogit
et multum et abscondit quod non
cum te accipit. **C**olentem videtur
nos. **S**onantur in itinere
et. **A**ugetur preterea non videtur
la rima industria quia notatim
Spiritus a fantasmatibus auertere
colle per omni nem intelligit
mellatili opatione ventem
mpeccatili opatione
arborum in deo quod per intelligit
deum. **P**roponitur sicut
nos diuinitatis cuius explicatione
theologia tradidit: et per
ad intelligit dicitur. **D**ignus
balma considerentur modis
posse fieri quod amor in deo
est de amore patris. **S**ed de
re pure sapientiam. **S**ed de
benigni vel amoris. **S**ed de
ro rama. **E**t in deo
gnis. **S**ed de
ca. **S**ed de
per. **S**ed de
ca. **S**ed de
ca. **S**ed de

Considera prima

Sicut enim natura est
ita et per cognitionem in re
voluntatem et appetitum. **S**ed
in hoc quod in omni re
tem inuoluntatis. **S**ed de
feliciter enim quod si vis
celum regit. **S**ed de
riali sicut in re. **S**ed de
gnis. **S**ed de
fo ab intelligit. **S**ed de
quo feruntur. **S**ed de
fagita mouetur ad signum. **S**ed de
cicuem impetio.

Considera II

Sicut enim per naturam
talem non liberum in deo
eraculi cognitione
in ipso calet amor. **S**ed de
et pleni non enim in re
in aia ronalit. **S**ed de
imo non ita. **S**ed de
is huius amoris qui feruntur. **S**ed de
tempur in inferno. **S**ed de

mentis fertur in deum p amorem extaticū absq̄ puia vel cōcomitāte cognitiōe Et h̄ est multum et absconditū. qd̄ nemo sapiētum seculi capit. Cōsentire videtur domīnus Bonaventura in itinerario ca/vij. et vlti. Alioquin p̄erea non videtur possibilibus vltima industria quā notauim⁹ ibidē.

Spiritu a fantasmatib⁹ auertere. qz cū necesse sit fm̄ phm omnem intelligentem seu intellectuāli opatione vtemem fantasma s̄ta speculari. opret si nō specularētur q̄ aia aliter feratur in deū q̄ p̄ intelligentiam vt videtur P̄supponētes igitur oia q̄ diuini dionisius cū suis expositōrib⁹ sup̄ hac theologia tradiderūt expti sunt. possum⁹ ad intelligētiā dicit huius Dugonis de balma cōsiderare tres modos/ quib⁹ videt posse fieri q̄ amor sit absq̄ cognitiōe. vn⁹ est de amore pure naturali. scdus de amore pure sup̄naturali. tert⁹ est de amore habituali/ vel potius ex habitib⁹ elicitō libero actuali. Est insup̄ triplex actualis cognitio q̄tum sufficit ad p̄sens. quedam reata. quedā reflexa. et vtraq̄ potest esse simplex vel cōplexa. sp̄alis vel cōfusa. Quo circa notetur ad elucidatiōem p̄missorū numerus duodenarius cōsiderationum.

Considera. prima.

Sat amorem naturalem causa/ r̄ si ne puia cognitiōe in re que diligit amat vel appetit. P̄t̄ in hoc q̄ in omni re fm̄ dionisium inuenit amor naturalis **Uñ Boe. D** felix hoim genus. si v̄ros animos amor q̄ celū regitur regat. Nō est alic̄ in celo mate/ r̄iali sicut nec in reb⁹ alijs aia carentib⁹/ cognitio. q̄suis pondere sui amoris impres/ so ab intelligentia puia nō errāte/ feruntur quo feruntur / multo verius et certius / q̄s sagitta moueatur ad signū ex impetu p̄ ia/ cientem impresso.

Consideratio. II.

Sat hominem p amorem natu/ ralem nō liberū/ ferri in deū / nō ex actuali cognitiōe que taleh̄ in ip̄o causet amorē. Sequitur ex p̄senti. nō enī minus est amor naturalis in aia rōnali q̄ in reb⁹ ceteris aia carentib⁹ Imo nō stat hoiez esse sine pondere natura/ lis huius amoris quo fert̄ in deū / etiam si damnetur in inferno. Cōsurgit exinde ver

mis ille seuissimus/ quem p̄scienter amor sum appellamus. vñ verificatur de p̄pheta Non est pax impijs dicit dñs. Et illud de damnatis. vermis eoz nō moritur. Deniq̄ cū pctō neq̄ p̄ter hoc esse salus p̄fca vel eterna. Sic amor est aduersarius noster se cūdū legē carnis corrupte. cui p̄ dilectionē liberam cōsentire nos cōuenit. dū sum⁹ in via. si nolumus tradi tortorib⁹ in gehēna.

Consideratio. III.

Sat nō pot̄ q̄ amor etiā natu/ ralis fiat/ aut maneat/ absq̄ omni cognitiōe cōiūcta vel sepata De sepata q̄dem hoc certū est q̄ cōcurrit ad quēlibet amorē/ dū pducitur z feruat/ p̄mū cognosces qd̄ est deus. Ceterum potētia quelibet cognoscitiua rōnalis nō minus pot̄ exui a sua cognitiōe natu/ rali/ q̄ a suo amore. P̄opterea manēt semper z iungūtur in eadē natura cognoscēte. amor et cognitio naturalis. Cūtrū autē posset esse potētia cognoscitiua q̄ nō esset q̄ mōlibet appetitiua/ puto q̄ nō. qz nlla res pot̄ esse q̄ nō appetat bonū. est enī bonum qd̄ oia appetit. Vellēt aliqui fortassis/ e cōuerso s̄lt̄ dicere/ q̄ nō est appetitus sine cognitiōe q̄licūq̄ licet imperfecta valde/ q̄ est tanq̄ aliq̄ naturalis imp̄ssio/ cōsequēs ad p̄mam cām efficientem/ exemplātem/ z finientem. Sed iste modus nō recipit cōiter. sicut nec ponit̄ in reb⁹ non cognitib⁹ nis delectatio. de q̄ magis videt̄/ q̄ ab aliquib⁹ philosophātū vtrūq̄ positū videatur. cōformiter ad vsū cōem q̄ dicimus prattū ridere vel gaudere dum floret z flore/ scit z vemat. Beatus est q̄ liberū amorē suū cōformat isti naturali/ qz si duo cōsentiant/ fiet ip̄is a p̄fe quicquid petierint. Quippe nō petent nisi deū vel cōformē dō simul et nature p̄mitus institute

Consideratio. III.

Sat hoim ferri in deū p amorem libere sup̄naturaliter in fusus/ vel cōseruatū. nulla in ip̄o cognitiōe libera cōcomitante vel p̄senti respectu illius amoris. Cōstat enī q̄ amorē libere elicitū ab hoie posset deus cōseruare destructo ois cognitiōis actu. q̄ posito diligeret homo deū/ tūc intellectuāliter nō cognitū/ saltem cognitiōe q̄ sit actus scdus elicitus/ qd̄ dicit̄ p̄ter imediate

notata de cognitione pure naturali que est
primus actus essentialis anime/imo non est nisi
anima propter quod ab ipsa separari non potest ipsa stan-
te ac perinde noietur entelechia. **S**imiliter
diceretur si deus per se immediate causa
ret actum amoris liberum in voluntate/non
concurrente intellectu ut intellectus est iuxta
positionem quorundam dicentium quod actus be-
atificos in propria producit solus deus.

Consideratio. V.

Sat veritas eorum que traditur de
theologia mystica que consistat in
amore solo. et quod amor ille supra
naturaliter inspiret illis que concipi-
scunt sapientiam. Spectat hoc ad potentiam
dei. prout ex precedenti constat. Spectat et ad ip-
sius sapientiam atque bonitatem. ut apientibus
os mentis inspiret spiritum amoris. neque ne-
get mundis corde osculum postulatam sed pre-
ueniat etiam in benedictionibus dulcedinis/de-
siderium pauperum que cum danieli sunt viri desi-
derio. Satiat insuper pueros suos eterna
sapientia ab yberibus consolationis sue tanquam pia
mater. cuius ybera non fugit qui non veraci-
ter absque fictione se constituerit ut puulum sibi
ea iuxta sententiam christi qui simul est spon-
sus et sponsa. pater et mater. amicus et ami-
ca. quoniam amor spiritualis secum nescit. **P**otest
denique tota fere scriptura deduci ad hunc sen-
sum. Aduero nihil ad phantasias super hoc assi-
duo per deuorum miraculo. Propterea dicitur hec
sapientia mystica appropriate christiano esse/ tan-
quam a dionysio que a ceteris. **E**t ita controuer-
sia vel dubietas ois cessat in hac pre-
sentatione apicem mentis in deum ferri/ sine cogniti-
one actuali propria. vel concomitante sic accipi-
endo quod cognitio non causat amorem illam supra
infusum/ nec oportet ut comitem ipsum distin-
guendo cognitionem apprehensiuam/ vel de-
claratiuam/ ab experientia affectuali.

Consideratio. VI.

Sat ut amorem supra infusum comi-
tes actualis cognitio que precipue intel-
ligibiliter amor ille/ hoc est que iudi-
cat anima se amare/ et in deo delectari/ imo et ig-
nore ignotis per amorem iungi. Pro cuius in-
telligentia memoret illud de canticis. Auer-
te oculos tuos a me quod ipse me auolare fecerunt.
Ubi colligitur quod duo sunt oculi anime ro-
nalis. vnus spectans ad cognitionem potentiam
am. alter ad affectiuam. Ille secundus proprie dicitur

oculus amoris vel oculus sponse. De que in
eisdem canticis Vulnerasti cor meum in vno
oculorum tuorum. Contingit autem quod dum anima fertur
in dilectum per oculum amoris/ si temporet intel-
ligere/ quid sit illud quod diligit/ euolat dile-
ctio. ac proinde dicitur euolare dilectus. Nihil
ominus est aliter possibile quod et dilectio ma-
neat et cognitio simul talis dilectionis ad te-
pus persistat. Aliter enim non potuisset tradi-
scribi que libere noticia de theologia mysti-
ca ut quod illa est coniunctio amorosa dilecti-
cum dilecto/ quod et cupat omnem sensum/ quod
nerat quod coniungit ignotis ignote/ tanquam indi-
uina caligine cum similibus multis.

Consideratio. VII.

Sat quod amor humanus supra infusus
maneat absque caritate/ sic propheta
sic fides et spes et alia carismata
Propterea talis amor non est si-
gnificabile gratie gratum facietis. Conso-
nat his comitis schola doctorum/ quod nemo scit se
caritatem habere iuxta illud. Nemo scit an a-
more an odio dignus sit quis istud intelli-
gi videat de amore predestinatiois et odio re-
probationis. **V**aleat hec consideratio plande
caritatis et ut que gloriatur per misteriorum cogni-
tionem in domino gloriatur. Si nouero inquit apo-
stolus misteria oia inter que est plane misti-
ca theologia. nihil sum. Veritas est/ que sic
de donis et beatitudinibus loquitur sic de sapien-
tia mystica. **L**oquitur de ea aliqui docto-
res noietim. Dugo de balma. prout icludit
caritatem. Propterea dicitur quod hec sapientia excel-
lens donum est que sola gratia gratum reddens.
Amirum quod et gratia est gratificans/ et sapi-
entia saporifera et delectans.

Consideratio. VIII.

Sat dilectionem liberam et elicitam
naturaliter poni in apice mentis
que dicitur ab aliquibus sinderesis abs-
que hoc quod mens se actualiter iudi-
cet aliquid diligere/ queuis ista dilectio cogni-
tionem sequatur et concomitem. **C**oncederent
ista propheta naturales ac proinde multa saluaret
absque miraculo/ super his que de mystica the-
ologia traduntur a catholicis. **S**tudius
mus in duobus opusculis de mystica theolo-
gia predecompositis per multas consideraciones
et industrias ista determinare velut ad com-
munem intelligentiam et prophetiam deduceres hac
sapientiam. non quod secludere vellemus diuinos

Crems
et quare infusus ab ipse
auctoritas sed consono quod
phie/ solutis theologia/ tan
abhorret a suis traditionibus
si efficitur quibus et per
quod gloria deo. si vero na
lemus et tu. **D**enique ro
ratione pite consistit in hoc. quod
rebeniter habimans quod in
has non debent aut saltem in
quod liberatio indicant. **S**t
fieri non nature. sicut ostendit
etiam mechamici circa exten
recessus cybarite/ scriptores. **C**
amplius hoc inueniri potest in
immanitibus vel inuolucris. **S**
multa cogitamus multa dilige
ni facilitate que ne cogitare. nec
indicamus. **P**ropterea ad hunc
mitatur naturam in omni dilectio
sermone dicitur et memora. **S**
nem. **A**lii quoque referunt in
et rebus inuolucris. **S**t
et rebus inuolucris. **S**t
gna. **I**am diligere possimus in
pauore.

et supnaturaless inflatus. absit hec pelagi/ ana temeritas/ sed cōsone loqui voluimus phis z scholasticis theologis/ talia que nō abhorrent a suis traditionibz z scholis z si effectū est/ q̄licunq; ex pre/ iudicium sit le gentiū. et gloria deo. si vero nequaq; igno scetu deus et tui. **¶** Deniq; tota rō cōside/ rationis p̄ntis cōsistit in hoc/ q; dicit phs de vehemēter habituaris q; in suis actioni bus nō deliberant aut saltem ita se habent q; se deliberare nō iudicant. Agit enī ars pfecta mō nature. sicut oñdūt oēs artifices/ etiam mechanici circa exteriora laborātes textores cythariste scriptores zc. Quanto amplius hoc inueniri potest in actionibz immanētibz vel intrinsecis. Nam et sepe multa cogitamus/ multa diligim⁹ sub om ni facilitate/ que nec cogitare/ nec diligere iudicamus. **¶** Precedit nihilominus z comitatur naturaliter in omni dilectione p/ fertim elicita z meritoria/ cognitio dilectio nem. est nō cognitio reflexa/ tñ recta. Nec est traditio oim tam phoz q; theologoz et moralū cū experientia dicentiū p vocē Au gustini. Inuisa diligere possumus/ inco/ gnita nequaq;.

¶ Nona consideratio:

¶ Tat simplices idiotas p fidem spem z caritatem citius z subli/ mius puenire ad theologā my/ sticam. q̄ eruditos in theologia scholasti/ ca z discursiua. **¶** Sunt ad hoc multe rō/ nes quarū aliq; notat sc̄tus Tho. in q̄res cur simplices sunt aliqñ deuotiores q̄s lit terari. Ita fides taliū min⁹ est inquieta p fantasias cōtrariarū op̄inonū/ q̄s nec au diunt nec cogitant. Sunt in sup humilio res q̄bus grām dat deus/ q̄ cū simplicibus graditur. oim vero supboz z sublimiū col la. p̄ria virtute calcauit. **¶** Preterea simpli ces hñt aliqñ curam de salute sua maiores in timore et tremore. **¶** Qualiter autē sic istis simplicibz imo et pueris ambulandū p mystica sapia/ terigim⁹ in opusculo q̄daz de simpliciatiōe cordis/ via sc̄da. **¶** Dice bat vnus. Ego p. xl. annos z ampli⁹ versa ui z reuersaui/ multa studēdo/ legēdo/ orā/ do/ meditādo/ in ocio t̄pis multo/ et nichil inueni cōpendiosius/ efficacius ve ad con secutiōem theologie mystice/ q̄s vt fiat spūs z aia sub deo/ tanq; puulus z puula/ iuxta metaphoram aūdicā vbi medicinas spūa

lis locū habet p̄cipuum. cum fide simplici q; deus puer natus est nobis. z puulus da tus est nobis.

¶ Decima cōsideratio:

¶ Tat cōcordia theologoz et de theologia mystica loquentium. p̄missis cōsideratiōibz sicut ar/ bitramur attētis. Cū philosophis autē fide carentibz neq; esse cōuentio in hac pre. Ra tio q; nolūt credere vt intelligant. inceden tes crassa ceruice/ z erecto collo/ nolentes captiuare oēm intellectum/ neq; voluntatez in obsequiū xp̄i. Quāobrem verissime enū ciatū est. q; hec est pp̄ie pp̄ia sapia xp̄iano rum. tanq; fons signatus. cui nō cōicat ali enus. qm carnalis hō nō p̄cipit ea que dei sunt. Stulticia est enī illi. dum fit ei xp̄us petra scandali z signū cui cōtradicitur. dū nō intrat p ostiū vt pasqua inueniat. mari/ me q; nō vult māducare panē de celo vez nec bibere vinū germinans virgines. Per cuius tamen sacre cōmunionis frequenta tiōē sup oia fit hō deuotus et habilis ad theologiam mysticam. si vitā et mores hu/ ic salutifero sacramento cōformare non o/ mittat/ put alibi sub cōsideratione multipli ci notatum est.

¶ Consideratio. XI.

¶ Tat nequit vt theologia misti ca sit in hois mēte sine q̄licunq; dei cognitione. **¶** Fuerūt q̄ dice rent nihil nos cognoscere de deo nisi p ab/ negatiōem. Cōtra q̄s est cū rōne z auctori tate articulus parisius cōdemnatus. Sz aliūde deducit cūsideratio p̄ns/ notādo q; ois apphensio vel motio intellectualis/ si/ ue de deo vel de alijs/ dici pōt cognitio. im mo z visio/ p illū loquēdi modū q̄ vtimur de sensibz exterioribz. vbi ois sensatio visio noiatur. vt dicimus vide q̄liter hoc sapit. hoc olet. sonat. suaue est. ledit. Sed mate/ ria de his sensibz in intellectu p̄portionabi liter existenti/ latior q̄s vt disserat p p̄nti. Sic enī vocāt Arest. z Basilus intellectu sensum. Sic cōis vsus dicit de bñ iudicā/ re. Iste bene sentit. iste clare videt in mate/ ria. Sic Gregorius in omelia. Amor iqt ip̄e cognitio est. Et vere sic est fm tactū/ gu stum/ et olfactū spūales. imo tantū potior pceptibilior et purior est cognitio/ q̄sto in timior circa deū qualiter ip̄m tāgūt/ gustāt

De purificatione sensuum.

et olfaciunt mystice theologisantes. non auditores tñ. sed inspectores / sed factores.

Ponatur exemplū puuli sup mrem suādū fugit et amplectatur eam. qui plerūq; nichil videt / nichil audit / aut saltē nō iudicat se videre / vel audire quicq; / totus in lactatione vñ delectatio dicta est occupatus. Tūc nichil cognoscit sub quocūq; rōne reflexa etiaz q; lac sit dulce vel bonū / vel ens vel nō ens sed tñmō lactādū se vberib; impmit Et sic mulcebris quedā opatio expimētatiua / nō reflexa / nec declaratiua / nec enūciatiua.

Felix puer ille etiam si centū sit annorū sub sapia matre sua / qualis erat magnific⁹ rex ille dauid puulus in oculis suis / et virilior ceteris añ deū. **F**undemus sup hanc similitudinem sensuū spūaliū ad corpales / similitudinē aliam p theologie mystice cognitione cōuenientem. **C**ōstituamus duos homines corā oculis nostre cōsideratiōis / quorum vnus sit acutissimus in duplici sensu visus et auditus. sed habeat hebetatos pernitus et obtusos tres alios sensus. qui sunt olfactus gustus et tactus. **C**ōstituatur alter qui cecus sit et surd⁹. sed habeat expeditos alios et viuaces. olfactū / gustū / et tactū. **C**ōstat q; iste scōs poterit maiores expiri delectatiōes. sensuales q; p̄mus. **C**ōiecturem⁹ ex ista similitudine q; p̄bi vel theologi litterati / vigēt in visu et auditu spūalib;. sed euēt multis q; trib; alijs careant sensib; vel impeditos / vel obtusos p̄sus hñt. **P**rouenit ecōtra de simplicib; illitteratis / q; velut ceci et surdi sunt ad p̄bie scholastice pceptiōz qui ceteris sensib; vigēt in spūaliū olfactu gustu et tactu. **N**ullus ergo mirabitur ista cōsiderans si simplices illitterati ceci et surdi nisi q̄tū fides insonat / oblectant in deo quē desiderādo et amando olfaciunt / gustāt / et amplectādo tangūt. **D**ñtes p vite puritatem et simplicitatē sensus istos purgatos / atq; reformatos. dñ in alijs male viuētib; penit⁹ / stupidi sunt / nec p̄cipiūt ea q; de diuinis suauiter redolēt sapiūt et mulcēt. quibus videāt et audiāt. **E**xemplū sile de canib; vēaticia respectu nō venaticoꝝ possēt induci. **R**educūtur insup isti quinq; sensus ad duos oculos q; sunt intellectus et voluntas cognitiōis scz et amoris. **U**is⁹ enī et audit⁹ p appriatiōm magis spectāt ad intelligētiāz ceteri tres ad affectum vel amorem.

Consideratio. XII.

Sunt simul affectualis cognitio theologie mystice / et alter mod⁹ cōtemplatiōis qui dicit pure et liq; de veritatē diuine. **S**unt diuersi tractatores de vtraq; p̄replatiōe et varie q; libet figurat. **A**ffectualis in maria sedente et in spōsa q; delirij affluit innixa tñ sup dilectū suū. **I**ntellectual⁹ vō in isrl⁹ et rachel. et in spōsa ascēdere sicut auroꝝ luna et sol.

Sz optet q; intelligētia ferat in deū sine h et nūc. h est sine cōtinuo et tpe et ita sine cōmirtiōe fanta smati. **H**oc vero tante difficultatis eē dicit **A**ug⁹ cōsonās **P**latoni et seq̄cib; q; nō nisi in raptu qdā more choruscationis possit sincera vitas bec cognoscere etiā a paucis et raro. **Q**uēadmodū non ita senserūt de theologia mystica affectuali / q; eam affeq̄bile tradūt. **P**ossibilitatē deniq; cōsideratiōis hui⁹ suadet ea q; in paulo facta sunt et in b̄tis p̄plebunt. **S**z amplior p̄secutio nō ē opusculo p̄ni necessaria nec sine possibilis breuitati. **D**eniq; distribuēt vnicuiq; de mysteria sua purvult q; bodierna solēnitare ascēdes in altū dedit dona in hoib;. **I**n cui⁹ cōmemoratiōe solēnitatis bec scripta sunt **L**ugduni ad elucidatiōez scholasticā / mystice theologie / cōsistentis in amore p **J**ohem de Berion cācellariū parisiē. Anno. **D**.cccc. xxiiij. p̄ma Junij. **C**ōsci⁹ est anim⁹ me⁹. experientia testis. **H**ystica q; retuli dogmata vera scio. **N**ō tñ idcirco scio me fore glificandum. **S**pes mea crux xpi Gratia nō opera.

Carmen de purificatione sensuum interiorum.

G audia queris	L or tibi frustra
S ensibus herens	I nfatuatis
C arnis amore	L actus et auris
N aris odora	V is oculorum
L ingua saporā	D i tibi sensus
Q uinq; dati sunt	S pirituales
D uos ebetavit	H orbidus intro
C orpi humor	H orridus / asper /
F edus / et ater	S purcus / amarus /
V is reparatur	C ontere tete /
N oxius humor	D re vomenti
P rodeat extra	J am minus egrī
T elica carpent	G audia sensus
O bjiciet se	T unc deus vitro
O mnia fiet	O mnibus vnus
A ure melodus	D re saporis

De relig...

Lux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **C**or... **V**is... **B**ran... **D**eliqu...

Opusculum ep... **L**ux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **C**or... **V**is... **B**ran... **D**eliqu...

Gaudia... **S**ensibus... **C**arnis... **N**aris... **L**ingua... **Q**uinq;... **D**uos... **C**orpi... **F**edus... **V**is... **N**oxius... **P**rodeat... **T**elica... **O**bjiciet... **O**mnia... **A**ure...

Lux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **C**or... **V**is... **B**ran... **D**eliqu... **L**ux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **C**or... **V**is... **B**ran... **D**eliqu... **L**ux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **C**or... **V**is... **B**ran... **D**eliqu...

Lux oculoꝝ	Dauriet eius
Naris odorem	Tactus in ima
Suauiter ibit	Nectet yrimꝝ
Spūs vnus	Lorꝝ deumꝝ
Influa tanta est	Vis in amore
Si rament assit	Bratia formans
Laliter acto	Desipit omnis
Lameus actus:	Finit

Opusculum episto

lare magistri Johis de Berfon cancellarij parisiē. de religionis pfectiōe ⁊ modera mine ad Huilbermū minandi quondā me dicitū dñi cardinalis Saluciarū. tunc autē monachum domus maioris Carthusie:-

Gratia vobis et pax in xpo iesu. Vniꝝ dicitis mibi p silij tudinem Dedice cura teipsum Itaqꝝ qui aliū docēs ait aplūs. cur teipm non instruis? Sed rīdebit p me sapiētis iussio. Nozora inqꝛ medicū. Et iterū. Da locū medicō. Rō est. qꝛ disciplina medici exaltabit eaput eius. Nam q̄ pōt in medico disciplina inueniri melior qꝛ vt relicta seculi pōpa relicta arte sua. relicto demū seipō qd̄ maius est tradiderit se medicus noster discipline maioris carthusie. Talis enī tu es cui nūc ipse rescribo / qui dignaris exqꝛere disciplie doctrinā / ab illo q̄ tali nūqꝛ subiācuit disciplinē. Nihilominus in vebro sūmī medici nostri dñi Jesu xpi / qui iussit omni perenti se tribuere Et rursū. Aperi os tuum et ego adimplebo illud / q̄ est magni consilij angelus vocatus admirabilis Audebo tu is medice charissime q̄stiuiculis / que satis cōes sunt / apud egros spūales in religionū grabato laborātes. remedia / nō dicā inuenire / sed inuēta designata p doctores repetere. Cōia quidē ⁊ vulgata neqꝛ cōpanda subtilibꝝ artis medicine spūalis apicibus: sed tanqꝛ rudes aliqꝛ receptas visum fuit cōsiderationes pauculas ānotare. Sūt autē tria que querunt in forma. Primo vtrū qꝛ exercitiū orōis cōtinuās / vlt̄ alia exercitia spūalia cū affectu. vtpura lachrymarum ⁊c. sentiens se in viribꝝ debilitari propter hmōi exercitiū / et remitti in ceterꝝ corporalibꝝ laboribꝝ / vtpote in cantu forti ⁊ similibꝝ vires corporeas exigentibus sit repensibilis. An̄ tū dicit apls psallam spū-

psallam et mente. Pensat enim deus potius cor qꝛ verba. imo ppter laborem cantus non pōt debitam deuotiōem habere dūcātat. Scōo si rōne debilitatis corpis. vt fortior sit ad portandū ordinē sue pfectiōnis / sine cōsciētie scrupulo lautius viuere possit qꝛ ordo seruet / vel ad phibendum lapsum in egritudinem ad quā est dispositꝝ / vel dubitat incidere in futurū. Tertio si orans solitarie ex debito vtpote horas cānonice institutas / teneatur verba a deo articulate. pferre et explicare vt seipm audiat. Cū frequentius aut rōne debilitatis / aut grauedinis corpāthō sine graui labore ad plenū id queat. Corde tamen dicet et forimabit / aut alias eleuatione mentis affectꝝ cessabit officium lingue licet nō cordis. Det dñs rñsionem verā scribere salubrem et efficacē / Et velut ab alto repetētes dicamus p pma cōsideratione:-

Consideratio. I.

Religio christiana sub vno supmo abbate xpo / sola est salutaris et pfecta. Siquidē extra illaz nō stat salus neqꝛ pfectio. Docz autem sufficienter ad pfectiōem puenire salutarem sub ea et in ea. oēs recte viuētes. An̄ sequit̄ p̄tinus neminē iudicādum extra statū salutis aut pfectionis esse / q̄ viuūt sꝫ xpiana religione. Valet autē hec cōsideratō ad bñilitatis cōseruatōez inter mēbra corporis xpi mistici. ⁊ vt abiecta p̄sumptiōe pharisāica ⁊ murmuratiua cōtentione / mēbra se inuicē honore pueniāt / iuxta monitiōez apli. Nec aliqꝛ in ecclia sibiꝝ de statu pfectionis sup alterū inaniter blādiat / vt qui monachus est / nō monachū non spernat. neqꝛ secularis solitarium dñudicet:-

Consideratio. II.

Religio xpiana quāuis vna sit. nihilominus distincta ē multiplici et ⁊ pulchra varietate gradūz meritoꝝ / ⁊ ordinū / fm opatiōez spūscū q̄ distribuit vnicuiqꝛ purvult. que ei a deo sūt / ordinata sunt. qd̄ at magis pfecta sit a deo qꝛ religio. sꝫ q̄ religio? Religio vniꝝ xpiana q̄ ē ecclia xpi spōsa. Est igit̄ i ea ordo qd̄ describitur cē pariū dispariūqꝛ rerū sua vnicuiqꝛ tribuens dispositio seu collatio. Nec enim solitariōꝝ deus tantū est /

itione sensuum.
 Cantus...
 L...
 S...
 C...
 D...
 E...
 F...
 G...
 H...
 I...
 K...
 L...
 M...
 N...
 O...
 P...
 Q...
 R...
 S...
 T...
 U...
 V...
 W...
 X...
 Y...
 Z...